

adolescentis, vestem, reatorem, et quod satis sit tempus
 aut iure, faciemus. Quia post diebus cum jam
 sciendi tempus se oblatisset, forte occurrentem
 in publicoprehendi. Quasi si eam jam pervenisset
 esset. Ad quem diem parati epistolam dedit. Respon-
 det tibi. Desideris quid novi consilii sue matri
 in mentem venisset. Cum Rodolfo nostro pro-
 lix se de rebus suis loquutum. et in summa juveni-
 lis inconstantia, et levitate in eam mihi puden-
 tem iniecit. Quid faciam? prae se habet quatuor
 possum, sed non in multis successu respiciat.
 Quamquam tamen erubescere interdum, et me con-
 cepti de hominum filiis sperabona frustratur.
 attamen, quia vides caros meos, neque de bita non
 longum michi vite spatium superesse: sequenda
 mihi illud ut nos soli consilium arbitror. To de
 radon noceat per exarceper. Dum a me doceri
 possunt, ad quod quod possum, cum se alio transferat.
 quibusdam exile reatorem, alio communitatem
 administrat. Perit (fateor) in multis opera et im-
 pensa: ceterum hoc ipsum Deo commendo. Habitat
 in agro hinc moysi alij quidam juroniz maturior neq-
 uitas bene instituta. Quid si cum perperam, ut quod
 de se facit. Cuiusmodi repudiavit oblatum: in se
 aliter videri, et proleclatur? faciam periculum,
 sed in proximam aetatem est quod promittit. Et
 est interea per se, ut me scilicet Damianus subdu-
 cat. Cornelius noster circa factos. Sept. 1575
 factus fuit est. Ego mortui mihi perquam audita
 gravis fuit, cum ex libris constitucum
 patrem et matrem. Sed hoc quoque spes laeli,
 facta est, scilicet per patrem senex, cum per vis
 liberis et matre, nullum hic in exilio propier
 quam habentes, aut amicum fidei, ad unum dei
 auxilio perducant. Non dubium est, quin idem
 fieri videri usu veniat, ut in multis ore per
 precantibus, vix unum invenire possis, in cuius
 concilio et fide acquiescis. Utque hinc

quidquid est oreris à Christo servare et Domino
nostro nobis impoſitum. Liberi nostri in eſſe
~~noſtram~~ ſuam pœnent, et eandem nobiſcum bene-
dictorie fruuntur. De rebus Eccleſiæ Hollandiæ,
nihil reſcire potui, Gallicæ diſpenſationes nul-
lum finem inveniunt aut modum. De conſtitu-
tis quid boni aut mali ſi exſpectandum: melius
ſeſe noſſi, reſponſa de rebus aliarum gentium,
quo loco ſint, magno pœre laborare. Domi mihi
et in ſchola reſ et tranquillas eſſe gaudeo, et pœ-
ram raro bonificis quibus poſſum maximas
Deo gratias ago. Vale etiam hanc ſpiſimam con-
jige. Doct. Claris. Caſparem Olevianum, queſo
ut ex me ſalutem officiſſimam Brema prædicet,
nas X.emb. 1575.

Tuus frater in Domino
Johannes Molang.

M. Joh. Poljanus. L. m. d.
Pax Christi.

244/

[= Amer. a. 7.
N. 258]

Epicedium adoleſcentis noſtri ſolini vobis præ-
ſenti gaudeo. Tractata ſuit eadem materia pau-
lò lùu lentius ab aliis in eodem loco edoctis ad car-
men faciendum: ſed hoc unum quod exopta Dn. Fran-
ciſco, ſolari et pœtriciſe ram: quod ſperaviſſem
non fore in gratum. Exſpectaram ſemper ſut
par fuiſſet Cammeling, quem amavi unum
ex multis diſcipulis pœcinnam: mortuo mihi
lugebre aliquid mœdula reſer: juvenis longiſſimam
vitam dignus hunc poſtremum honorem habere et.
ſempeſtivam maturitate deſuncto. ſed æterni pa-
tris providentia non congruit cum noſtris ra-
tionibus, nec mœris raturam numerum annorum
præderit et mihi Comelini emigratio, quàm quod
ad me fideliter deſcriptam tuis literis ex præ-
ſentis, tibi magnas gratias ago. Non ſolùm con-
greſſu viri vir acuitur: ſed etiam laudabili di-
greſſu: Neque in conſpectu Domini modò: ſed
etiam in oculis et auribus omnium, qui diligunt